

Espanya: “El rei Joan Carles va organitzar el cop d’estat”

written by Ralf Streck | 10 de març de 2019

Des de fa temps hi havia indicacions clares que el 23 de febrer del 1981 va ser un “autocop”.

Pels que estudien des de fa temps la nova història espanyola, la transició de la dictadura a la democràcia després de la mort del dictador, possiblement no els vindran de nou els esdeveniments publicats per Iñaki Anasagasti. Però això el que ha publicat l’exparlamentari en el 38è aniversari d’aquells successos, confirma el que ja s’intuïa cada vegada més des de fa molts anys. Va ser el rei espanyol, designat per Franco com a successor seu el que era al darrere del cop d’estat del 23 de febrer del 1981.

Per això ho titula Anasagasti “El rei Joan Carles va organitzar el cop d’estat”. Ara ha fet públiques declaracions del secretari general de la casa reial Sabino Fernández Campo que des del 1977 tenia aquell càrrec. Ell va donar al parlamentari Anasagasti dades sobre el cop d’estat, que aquest ara publica.

Les notes deixen clar que el rei no va estar gaire preocupat quan el secretari el va informar que guàrdies civils armats havien assaltat el Parlament. El secretari va entrar sense trucar al despatx reial on Joan Carles i la seva dona estaven pendants de la ràdio.

“Què passa al congrés, Senyor?”, preguntà el secretari al monarca.

“Sabino, no t’excitis. Estàs molt pàl·lid” li va respondre el rei.

“Però, Senyor, hi ha hagut trets”, seguí l’excitat secretari.

“Ja ho sé. Ho he sentit”, va fer Joan Carles.

“Majestat, això és molt dolent. Hi pot haver morts”, va fer Fernández Campos horroritzat.

Al rei no va perdre la tranquil·litat. “Calma, home, calma...”

Llavors va sonar el telèfon. Joan Carles el va agafar i va dir “Alfonso! Què passa? Què són aquests trets?”.

Com se’n va desprendre parlava amb Alfonso Armada, un dels colpistes. El rei li va fer preguntes sobre els trets, “Què vol dir aquesta intimidació? Això no estava previst!”. Així Joan Carles deixava ja clar que estava informat sobre els projectes de cop d’estat.

Va demanar uns minuts de temps i quan el general Armada va tornar a trucar li va ordenar que “fins a noves ordres” no deixés el seu lloc. L’atribolat secretari va trucar a continuació al representant de la casa reial al Parlament que li va confirmar que tot passava “en nom del rei”. Això havia declarat el colpista Tejero al Parlament. El rei va pensar de citar Armada a la casa reial perquè “hi havia coses que no havien estat previstes”.

Que el rei n’estava informat havia de quedar en secret. En el curs del dia el secretari va quedar sorprès que el rei celebrés el cop d’estat i brindés per l’èxit. Li va dir al seu trasbalsat secretari: “Jo ho sabia, jo ho sabia!”.

“Què sabíeu, Senyor?”. “Què passaria” respongué Joan Carles.

Anasagasti va mantenir la paraula donada al secretari de no publicar les seves notes abans de la seva mort. Anasagasti va dir-li al fidel secretari reial que la imatge del rei com a “salvador de la democràcia” cauria per terra si es publicaven les seves notes. Però el secretari, de 77 anys, va respondre “Bé. Ja ho sé. Però entre la història, la monarquia, el rei i la veritat, prefereixo quedar-me amb la veritat. És la meva

consciència”.

Va morir fa deu anys. A l'exparlamentari li va ser permès de prendre apunts sobre els successos. Però també és cert que el conte del “salvador de la democràcia” es va mantenir gairebé tot el temps, i així el rei va poder esquivar la taca d'haver estat designat pel Diktador com a successor seu. Encara avui se segueix explicant la vella història. I així està ben clar al començament de l'article corresponent a la Viquipèdia: “El cop d'estat va fracassar, gràcies a la decidida intervenció del rei Joan Carles I”.

Altrament que per a l'enciclopèdia en línia, les declaracions publicades ara no són cap veritable novetat sinó només una confirmació. Això té motius diversos. Telepolis ja ha citat moltes vegades que per exemple en el 20è aniversari del cop, Armada va dir a la televisió espanyola que en darrer terme el cop d'estat havia estat un èxit perquè havia tornat el país al camí correcte.

L'autocop (en espanyol: *autogolpe*) havia estat fins i tot acordat amb part del PSOE. Ja que el rei n'estava assabentat, Armada, en una carta, li va demanar permís per “usar el contingut de les nostres converses” davant dels tribunals.

Mentrestant, a través de Wikileaks, han arribat al públic missatges que qui llavors era ambaixador alemany a Espanya havia enviat a la república de Bonn. Lothar Lahn hi expressava l'astorament pel fet que el rei, en les seves converses no deixés entreveure cap repulsió o indignació envers els sublevats. Perquè –li va dir el rei– només han volgut el que tots desitgem: el restabliment de la disciplina, de l'ordre, de la seguretat i la tranquil·litat”.

Les declaracions publicades per Anasagasti fan comprensible per quin motiu el rei, ara ja abdicat, es va expressar així. Ja fa alguns anys que Pilar Urbano, que el dia del cop era al Parlament com a informadora, va publicar això sobre Adolfo

Suárez (després de la seva mort): “Per Suárez estava ben clar que l’operació venia del rei i que havia estat creada a la Zarzuela”. L’endemà del cop hi va haver una forta discussió entre Suárez i el rei i el primer li va dir: “Ens has enredat!”.

En aquest trencaclosques no cal cap peça més. En realitat ja va ser tot dit en la biografia no autoritzada que va publicar la catalana Rebeca Quintans, amb el pseudònim *Patricia Sverlo* a Ardi Beltza, i que avui es pot descarregar lliurement de la xarxa.

Fa dinou anys ja va ser tot dit a *Un rey, golpe a golpe*. Que llavors es tractés aquest tema que era tabú devia contribuir bàsicament a la il·legal prohibició de l’editorial i de la seva revista de recerca. És interessant que l’exemple espanyol ha fet escola a Turquia i que Erdogan el 2016 potser també hagi fabricat un “autocop” per assegurar-se la posició.